

บทที่ ๕

การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๑. กล่าวทั่วไป

๑.๑ การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือการใช้กำลังอำนาจทางทหารเพื่อการปฏิบัติการในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การทำสงคราม หมายถึงรวมถึงการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ใช้พลังอำนาจทางทหารของชาติเข้าทำการแต่ไม่ใช่เป็นการยุทธขนาดใหญ่ ซึ่งโดยปกติแล้วจะเกี่ยวข้องกับการสงครามเป็นการปฏิบัติการทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และการปฏิบัติการพิเศษ (อาจเป็นการรบหรือมิใช่การรบก็ได้) และอาจเป็นการปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานพลเรือน และเอกชนในลักษณะเสริมกัน บทนี้จะกล่าวถึงแนวความคิดที่สำคัญในระดับยุทธการและแบบการปฏิบัติต่าง ๆ

ขอบเขตการปฏิบัติการทางทหาร		
การปฏิบัติการทางทหาร	วัตถุประสงค์	ตัวอย่าง
ก ว ร ร บ	สงคราม	การสงครามขนาดใหญ่ การเข้าตี การตั้งรับ การปิดล้อม
	การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม	การป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง การป้องกันและปราบปราม การก่อความไม่สงบ
ก ว ร ร บ	สงคราม	การต่อต้านการก่อการร้าย การบรรเทาภัยพิบัติ การส่งเสริมสันติภาพ การช่วยเหลือชาติอื่น การสนับสนุนส่วนราชการพลเรือน การปราบปราม ยาเสพติด การอพยพพลเรือน

ภาพที่ ๕ - ๑ ขอบเขตการปฏิบัติการทางทหาร

๑.๒ ความแตกต่างระหว่างการสงครามและการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือขนาดและขอบเขตการใช้กำลัง กล่าวคือ “สงคราม” เกิดขึ้นเมื่อผู้นำประเทศตกลงใจจะใช้กำลังทหารขนาดใหญ่เพื่อรักษาอธิปไตยหรือผลประโยชน์แห่งชาติ การใช้กำลังดังกล่าวเป็นการปฏิบัติทางทหารที่มีความต่อเนื่องจนประเทศชาติตกอยู่ในสภาวะสงคราม ส่วน “การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม” เป็นการป้องปรามสงคราม แก้ไขข้อขัดแย้ง สนับสนุนสันติภาพ และสนับสนุนฝ่ายพลเรือนเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ อาจปฏิบัติในรูปของการรบหรือมิใช่การรบทั้งในเวลาปกติ ในห้วงเวลาความขัดแย้ง หรือในสถานการณ์สงคราม

๑.๓ ตามปกติการเมืองเป็นแรงขับเคลื่อนของการปฏิบัติการทางทหารอย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม มีข้อพิจารณาและข้อจำกัดที่ละเอียดมากกว่าการทำสงคราม ทั้งนี้เพื่อมิให้ผลของการปฏิบัติขยายหรือยกระดับไปสู่การทำสงคราม เป้าหมายของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติโดยรวดเร็วและถือว่าการเพียงพอแล้ว

๒. บทบาทในสภาวะแวดล้อมความมั่นคงทางยุทธศาสตร์

๒.๑ ผู้บัญชาการกำลังรวบรวมใช้การปฏิบัติการทางทหารในกรอบของยุทธศาสตร์ของหน่วยเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของชาติด้วยการแปลงเจตนาธรรมณ์ทางยุทธศาสตร์ไปเป็นการปฏิบัติในระดับยุทธการและยุทธวิธี การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามจะเกี่ยวข้องกับข้อพิจารณาทั้งระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี

๒.๒ กำลังอำนาจแห่งชาติในเรื่องอื่น อาจนำมาใช้ร่วมกันในทุกทางเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามจะทำในลักษณะใดจะต้องพิจารณาตามสถานการณ์ซึ่งงานของทหารโดยปกติก็คือการสนับสนุนการทูต หรือการเศรษฐกิจและการปฏิบัติการข่าวสาร

๓. หลักการพื้นฐานของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

หลักการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

- วัตถุประสงค์ (Objective)
- เอกภาพในการปฏิบัติ (Unity of Effort)
- การระวังป้องกัน (Security)
- ข้อจำกัด (Restraint)
- ความบากบั่น (Perseverance)
- ความชอบธรรม (Legitimacy)

ภาพที่ ๕ - ๒ หลักการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๓.๑ วัตถุประสงค์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการทางทหารทุกชนิด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสามารถสำเร็จได้ ผู้บังคับหน่วยทหารจะต้องเข้าใจข้อกำหนดเฉพาะที่อาจจะทำให้บรรลุหรือไม่บรรลุภารกิจ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายทางยุทธศาสตร์ และกำหนดวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม โดยประกันว่าทั้งสองส่วนนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามหลักร่วมกับหน่วยงานอื่น

๓.๒ เอกภาพในการปฏิบัติ พยายามใช้หลักเอกภาพในทุกการปฏิบัติการ หลักเอกภาพในการบังคับบัญชาในสงครามสามารถนำมาใช้กับการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามด้วยแต่ทำได้ยาก การปฏิบัติการเช่นนี้ ส่วนราชการอื่นอาจมีผู้นำในการปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาทางทหารอาจตอบคำถามหัวหน้าส่วนราชการพลเรือน เช่น ทูต หรือตนเองอาจใช้ทรัพยากรของส่วนราชการพลเรือน การจัดการบังคับบัญชามักจัดให้อ่อนตัวบางครั้งจะไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจทางการบังคับบัญชาทางทหาร

ผู้บังคับบัญชาต้องแสวงหาบรรยากาศในความร่วมมือ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยเอกภาพในการปฏิบัติ

๓.๓ การระวังป้องกัน อย่าปล่อยให้ข้าศึกได้เปรียบโดยไม่คาดคิด การระวังป้องกันส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์กำลังรบจากบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นปรปักษ์กับผลประโยชน์ของฝ่ายเรา ซึ่งเหล่านี้รวมถึงผู้ก่อการร้าย กลุ่มตรงข้ามกับการปฏิบัติการและพวกฉวยโอกาสภายหลังภัยธรรมชาติ ผู้บัญชาการกำลังรบควรเตรียมพร้อมตลอดเวลาเพื่อเผชิญการกระทำที่เป็นอันตรายต่อหน่วย หรือกระทบกระเทือนต่อการบรรลุภารกิจ

๓.๔ ข้อจำกัด การปฏิบัติรวมของกำลังพล และหน่วย ต้องอยู่ภายในกรอบของวินัยในการใช้กำลัง รวมถึงกฎการใช้กำลังโดยเฉพาะกรณีการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม กฎการใช้กำลังจะมีข้อจำกัดมากขึ้น มีรายละเอียดมาก และอ่อนไหวต่อการเมืองมากกว่าการสงคราม นอกจากนี้ กฎเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้บ่อย ๆ ในระหว่างการปฏิบัติการ ข้อจำกัดในเรื่องอาวุธ ยุทธวิธี และระดับความรุนแรงซึ่งถึงสภาพแวดล้อม การใช้กำลังมากเกินไปอาจมีผลเสียต่อความพยายามในการได้มาหรือรักษาไว้ซึ่งความถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมาย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๓.๕ ความบากบั่น การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามบางครั้งอาจสั้นบางครั้งอาจยืดเยื้อ การปฏิบัติการในยามสงบอาจต้องใช้เวลาเป็นปี เพื่อให้ได้ผลสุดท้ายที่ต้องการ (End State) เป็นการยากที่จะรู้ถึงสาเหตุของการเผชิญหน้าและความขัดแย้งที่ซ่อนอยู่เบื้องลึกอย่างชัดเจนในตอนเริ่มต้น เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องประเมินผลการปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาต้องรักษาความสมดุลระหว่างความต้องการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวดเร็วกับความละเอียดอ่อนของวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ระยะยาว และข้อจำกัดที่มีในการปฏิบัติการ ดังนั้นการติดตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของชาติอย่างอดทน มั่นคงและโดยต่อเนื่องนานเท่าที่จำเป็นต่อการบรรลุผลจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ

๓.๖ ความชอบธรรม ประชาชนยอมรับในสิทธิที่จะปกครองหรือการตัดสินใจ แก่ “ความชอบธรรม” ของรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นมาตรฐานที่ยอมรับระหว่างประเทศ การปฏิบัติการของกองกำลังรวบรวมต้องรักษาความถูกต้องตามกฎหมายของการปฏิบัติการและกฎหมายของรัฐบาลเจ้าของประเทศ การปฏิบัติการในขณะที่ไม่มีการรัฐประหาร ควรใช้ความระมัดระวังให้มากเมื่อเกี่ยวข้องกับบุคคล และองค์กร เพื่อหลีกเลี่ยงการผิดกฎหมายโดยไม่เจตนา การปฏิบัติการจิตวิทยา สามารถเพิ่มพูนความรู้สึกถูกต้อง ชอบธรรมตามกฎหมายของการปฏิบัติการได้ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๔. ข้อพิจารณาในการวางแผน สำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม ตามรูปที่ ๕ - ๒

ข้อพิจารณาในการวางแผนของ การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคาม

- อาจจะไม่เปิดเผยและเป็นการกระทำทางอ้อม
- ปกติจะเป็นระดับภูมิภาค
- อาจต้องพัฒนาอย่างรวดเร็ว
- อาจเป็นหรือไม่เป็นภัยระยะยาว
- อาจเกี่ยวกับหรือไม่เกี่ยวกับความขัดแย้ง
- อาจมีผลร้ายแรงต่อการปกป้องผลประโยชน์ของฝ่ายเรา

ภาพที่ ๕ - ๓ ข้อพิจารณาการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการ
ทางทหารที่มีใช้สงคราม

๔.๑ การประสานงานระหว่างส่วนราชการ ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม ทหารจำเป็นต้องทำงานร่วมกับส่วนราชการอื่น หรือกับรัฐบาลของชาติอื่น ๆ กิจแรกคือ การเห็นพ้องต้องกันและเสริมด้วยความรู้ในเรื่องขีดความสามารถและขีดจำกัดของแต่ละส่วนราชการ เช่นเดียวกับข้อบังคับที่อาจขัดขวางการใช้ขีดความสามารถนั้น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมเอกภาพในการปฏิบัติที่จำเป็นต่อการสำเร็จภารกิจเฉพาะสามารถบรรลุผลสำเร็จด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจและร่วมมือ

๔.๒ การควบคุมบังคับบัญชา ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามแต่ละครั้งจะมีลักษณะเฉพาะกรณี ไม่มีการควบคุมบังคับบัญชาแบบสำเร็จรูปใด ๆ ที่เหมาะกับการปฏิบัติการทุกครั้ง ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม และหน่วยรองควรมีความอ่อนตัวในการปรับการจัดมาตรฐานให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละสถานการณ์ และส่งเสริมเอกภาพในการปฏิบัติ

๔.๓ ขাঁวกรองและการรวบรวมข่าวสาร การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างมากได้ด้วยการผสมผสานการขাঁวกรองและการรวบรวมข่าวสารอย่างเหมาะสม ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและเจ้าหน้าที่วางแผนต้องกำหนดความต้องการขাঁวกรองที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการปฏิบัติการให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ภายหลังประกาศปฏิบัติการ ผู้วางแผนการขাঁวกรองต้องพิจารณาขีดความสามารถของหน่วยที่จะรับการสนับสนุนการขাঁวกรองจากภายนอก ขีดความสามารถในการเก็บรักษาข้อมูลด้านขাঁวกรอง ความทันเวลาของระบบรวบรวม สิ่งพิมพ์ด้านขাঁวกรองที่มีอยู่ในปัจจุบัน และความเป็นไปได้ในการใช้ส่วนราชการและองค์กรอื่นเป็นแหล่งขাঁวกรองในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม เช่น การรักษาสันติภาพ คำว่า “การรวบรวมข่าวสาร” มักใช้แทนคำว่า “การขাঁวกรอง” เพราะความละเอียดอ่อนของการปฏิบัติการ

๔.๔ ข้อบังคับและข้อจำกัด ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับการพิจารณาปฏิบัติทางทหารที่มีชื่อเสียงอาจประสบข้อจำกัดมากมายนอกเหนือจากข้อจำกัดธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับกฎการใช้กำลัง (ROE) เช่น การยอมรับของนานาชาติในแต่ละการปฏิบัติการ อาจจะมีสำคัญมากไม่เฉพาะการใช้กำลังทหารสนับสนุน การแข่งขันระหว่างประเทศ แต่ยังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ สิ่งที่มาคือการประกาศสิทธิตามกฎหมายของบุคคลและองค์กร และงบประมาณในการปฏิบัติการ รวมถึงข้อบังคับและข้อจำกัดที่มีต่อส่วนราชการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติควรได้รับความเข้าใจจากส่วนราชการและองค์กรอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน

๔.๕ การฝึกศึกษา กองทัพอาจได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติทางทหารที่มีชื่อเสียงโดยได้รับการแจ้งเตือนล่วงหน้าเพียงเล็กน้อย ดังนั้น การฝึกศึกษาที่เน้นการปฏิบัติการร่วมปฏิบัติการผสมหลายชาติและการปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการอื่นควรได้รับการพัฒนาและปฏิบัติ สำหรับบุคคลและหน่วย กำลังพลจากส่วนราชการอื่นและองค์กรเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ ควรได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการฝึกศึกษาด้วย

๔.๖ การปฏิบัติภายหลังความขัดแย้ง

๔.๖.๑ การวางแผนสำหรับการปฏิบัติภายหลังความขัดแย้ง ควรเริ่มต้นโดยเร็วที่สุดและควรอย่างยิ่งที่จะทำก่อนความขัดแย้งจะเริ่มต้นขึ้น ขณะที่การรบใกล้ยุติกำลังทหารควรเตรียมตัวเปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติการทางทหารที่มีชื่อเสียง ได้แก่ การควบคุมผู้อพยพ การจัดระเบียบประชาชนและการบริการประชาชน การช่วยเหลือทางการแพทย์ และกิจกรรมอื่น ๆ เป็นต้น ทหารสามารถปฏิบัติได้ดีที่สุด การปฏิบัติภายหลังความขัดแย้งทหารเกี่ยวข้องโดยตรง จากนั้นจึงค่อย ๆ เปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติโดยพลเรือนเมื่อได้รับการจัดตั้งเรียบร้อยแล้ว

๔.๖.๒ ในสิ่งแวดล้อมวิกฤติ อาจทำให้ทหารต้องเป็นผู้นำในการปฏิบัติการที่ควรดำเนินการโดยส่วนราชการอื่น ๆ กำลังทหารจำเป็นต้องปฏิบัติงานเต็มความสามารถในสิ่งแวดล้อมนี้ ในขณะที่กำลังทหารภายใต้การบังคับบัญชาของส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อให้กิจกรรมภายหลังความขัดแย้งได้รับการวางแผนปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการมองการณ์ไกลและความชำนาญ ความร่วมมือและความช่วยเหลือหลายรูปแบบจากส่วนราชการของรัฐ เหล่าทัพอื่น และพันธมิตรหรือประเทศผู้ร่วมรบ กิจกรรมภายหลังความขัดแย้งโดยทั่วไปได้แก่

- **การส่งผ่านอำนาจของพลเรือน** การติดต่ออาจเป็นระดับรัฐบาลท้องถิ่น หรือประเทศเจ้าภาพหลังจากวินาศภัยธรรมชาติ การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพหลังการบังคับให้เกิดสันติภาพ หรือผ่านข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ สำหรับผู้อพยพไปยังองค์กรเอกชนที่ให้การสนับสนุนผู้อพยพ

- **การสนับสนุนการเจรจาสงบศึก** การสนับสนุนอาจรวมถึงการให้ข่าวกรอง การรักษาความปลอดภัย การขนส่ง และการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุง และการแปลภาษาสำหรับผู้ร่วมเจรจาทั้งหมด

- **การปฏิบัติของหน่วยปฏิบัติการพิเศษ** กิจการเหล่านี้ ได้แก่ การสนับสนุนงานกิจการพลเรือน เพื่อจัดตั้งรัฐบาลพลเรือนขึ้นใหม่ การฝึกเพิ่มเติมให้แก่กองทัพของประเทศเจ้าภาพ การปฏิบัติการจิตวิทยา เพื่อเสริมความสัมพันธ์อันดีโดยต่อเนื่อง และการรวบรวมข่าวสาร

- **การประชาสัมพันธ์** ได้แก่ โครงการข้อมูลการบังคับบัญชาการสนับสนุนจากสื่อมวลชน และการรณรงค์ด้านข่าวสารระหว่างประเทศ

- **การถอนกำลัง** ได้แก่ การทำลายสิ่งของเหลือใช้ การปฏิบัติการทำเรือ การปิดบัญชีค่าใช้จ่าย การทำเครื่องหมายและทำลายสนามทุ่นระเบิด และการทำลายกระสุนอื่น ๆ และให้มั่นใจว่าหน่วยทหารที่จำเป็นยังคงอยู่ ณ ที่ตั้งจนกว่าจะจบภารกิจ การถอนกำลังต้องมีการวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับการนำกำลังส่วนนี้ไปใช้ในภารกิจใหม่

๕. แบบของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

ตามรูปที่ ๕ - ๓ การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

ตัวอย่างของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

- การควบคุมอาวุธ
- การต่อสู้การก่อการร้าย
- การสนับสนุนปราบปรามยาเสพติด
- การช่วยเหลือชาติอื่น
- การอพยพประชาชน
- การสนับสนุนส่วนราชการพลเรือน
- การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ
- สนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

ภาพที่ ๕ - ๔ ตัวอย่างของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๕.๑ การควบคุมอาวุธ จุดมุ่งหมายของการควบคุมอาวุธคือ เพื่อให้เกิดผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นภารกิจทางการทูต แต่ทหารมีบทบาทสำคัญ ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ทหารอาจเกี่ยวข้องในการเข้าตรวจสอบตามสนธิสัญญาการควบคุมอาวุธ ยึดอาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง คุ้มกันการขนส่งอาวุธที่อนุญาตให้มีได้ และอุปกรณ์อื่น ๆ (เช่นยูเรเนียม) รวมทั้งควบคุมสิ่งอุปกรณ์ไม่ให้สูญหายหรือถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิ์หรือทำลายอาวุธโดยอาจได้รับหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของประเทศ การปฏิบัติทั้งหมดนี้ช่วยลดภัยคุกคามต่อความมั่นคงในภูมิภาค

๕.๒ การต่อสู้การก่อการร้าย กรรมวิธีนี้เป็นทั้งเชิงรุก (ปราบปรามการก่อการร้าย) และเชิงรับ (ป้องกันการก่อการร้าย)

๕.๓ การสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด

๕.๓.๑ ส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การควบคุมยาเสพติดของชาติ ได้แก่ การสืบสวนและการเฝ้าตรวจ สนับสนุนร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ โดยการขัดขวางเส้นทางลำเลียงยาเสพติด สนับสนุนการรักษากฎหมายของหน่วยปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและรักษาผู้ติดยาเสพติดภายในประเทศ การวิจัยและพัฒนาและสนับสนุนการใช้ระบบควบคุมบังคับบัญชา

๕.๓.๒ เป็นหน่วยนำการปฏิบัติในการเฝ้าตรวจและตรวจการณ์ทางอากาศและทางทะเล ตามเส้นทางลักลอบส่งยาเสพติดผิดกฎหมายเข้าสู่ประเทศ

๕.๓.๓ รวมระบบควบคุมบังคับบัญชาและการข่าวกรองทางเทคนิคทั้งหมดเพื่อตรวจจับเส้นทางลำเลียงยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

๕.๔ การช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ มีความมุ่งหมายเพื่อให้การช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ โดยการช่วยเหลือจัดให้มีโครงการต่าง ๆ ให้กับประเทศที่รับการช่วยเหลือ เพื่อประกันเสถียรภาพ ความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ

๕.๕ การปฏิบัติการอพยพพลเรือน (NEO) มีความมุ่งหมายเพื่อเคลื่อนย้ายประชาชนอย่างรวดเร็วและปลอดภัยออกจากพื้นที่ที่อาศัยอยู่ภายนอกประเทศ หรือที่อาจมีภัยคุกคาม แม้ว่าการปฏิบัติการส่งกลับพลเรือนจะมุ่งเฉพาะประชาชนไทยเป็นประการแรก แต่อาจช่วยเหลือต่อประชาชนมิตรประเทศ เมื่อกองบัญชาการทหารสูงสุดพิจารณาแล้วว่าเป็นผลดีต่อประเทศไทย กระทรวงการต่างประเทศจะเป็นหน่วยนำในการปฏิบัตินี้โดย เอกอัครราชทูตไทย หรือหัวหน้าสถานทูตมีหน้าที่ในการวางแผนการปฏิบัติการส่งกลับพลเรือน โดยทำเป็นแผนการปฏิบัติยาม

ฉุกเฉินเพิ่มเติมเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น การอพยพคนไทยจากเหตุการณ์ความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้น

๕.๖ การสนับสนุนหน่วยราชการพลเรือน

๕.๖.๑ การปฏิบัตินี้เกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชน เป็นการปฏิบัติในลักษณะปฏิบัติการร่วมพลเรือน-ทหาร ประกอบด้วย การบรรเทาภัยพิบัติต่างๆ การบรรเทาทุกข์จากการไร้ที่อยู่อาศัย สาธารณภัยในยามฉุกเฉิน การรักษากฎหมายภายในประเทศ ป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของรัฐ และป้องกันการขาดความต่อเนื่องในการบริหารงานของรัฐบาลตามแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

๕.๖.๒ ทหารสามารถสนับสนุนงานของรัฐบาลในกิจการภายใน เช่น สนับสนุนระบบการศึกษา การรักษาพยาบาล การปฏิบัติในสถานการณ์ฉุกเฉิน การขนส่งในถิ่นห่างไกล การพัฒนาประเทศในพื้นที่ทุรกันดาร

๕.๗ การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ

๕.๗.๑ ความหมายนี้แบ่งออกเป็น ๓ ประการคือ การปฏิบัติการทางการทูต การรักษาสันติภาพโดยกำลังทหาร และการใช้กำลังทหารบังคับเพื่อให้เกิดสันติภาพ ดังนั้น อาจเป็นการง่ายขึ้นถ้าใช้คำต่อไปนี้

๕.๗.๒ Peacemaking (เป็นการปฏิบัติการทางการทูต)

๕.๗.๓ Peacekeeping (การปฏิบัติทางทหารที่มีใช้การรบเพื่อรักษาสันติภาพ)

๕.๗.๔ Peace Enforcement (การบังคับให้เกิดสันติภาพด้วยกำลังทหาร)

๕.๗.๕ องค์การสหประชาชาติเป็นองค์กรที่สนับสนุนการปฏิบัติของกองกำลังรักษาสันติภาพ

๕.๗.๖ วัตถุประสงค์ของการรักษาสันติภาพ คือทำให้เกิดสันติภาพระหว่างคู่สงคราม เริ่มแรกจะใช้วิธีทางการทูต การปฏิบัติทางทหารอาจมีความจำเป็น ถ้าการทูตไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสม

๕.๘ การสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๕.๘.๑ การก่อความไม่สงบเป็นความพยายามที่จะปฏิบัติต่อจุดอ่อนของรัฐบาล เช่น ความล้มเหลวในการรักษากฎหมายและคำสั่ง ความล้มเหลวทางเศรษฐกิจ การเมือง เชื้อชาติ และความหวังทางสังคม การไม่สามารถต่อสู้กับภัยพิบัติ รวมทั้งการปฏิบัติอย่างรุนแรงของกลุ่มก่อการจลาจล

๕.๘.๒ การจัดโครงสร้างสำหรับการสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สามารถจัดได้อย่างเปิดเผยและปกปิด แผนงานสนับสนุนจะต้องเป็นการปฏิบัติการพิเศษ โดยปฏิบัติตามแผนรักษาความสงบของกองบัญชาการทหารสูงสุด